

Stirea

FONDAT ÎN ANUL 1931 ARAD

NR. 12
(120)
8 PAG.
150 LEI

SĂPTĂMÎNAL DE INFORMAȚII ȘI OPINII DEMOCRATICE • ARAD • ANUL IV 2 - 8 aprilie 1994

DREPTI ÎN FAȚA RAPORTORILOR

Pentru România, se apropie ora adevărului: cerințele impuse de Consiliul Europei au fost îndeplinite sau nu? După câteva luni în care am fost lăsați să demonstrăm cu forțe proprii că am intrat în Europa ca mentalități și instituții, nu doar geografic, doi raportori se află în aceste zile în țară, pentru a constata pe viu care este realitatea românească. Și, trebuie să recunoaștem, au ce vedea...

După o serie de declarații isteroide sau fataliste, produse cu diverse ocazii, politicienii s-au pregătit și ei pentru întâlnirea cu raportorii. Unii, umflându-și piepturile de adevărați români (spun ei), mândri de nenorocirea care a lovit societatea românească după atîta ani de dictatură mai mult sau mai puțin voalată, alții, abia așteptînd să plătească polițe. Și, deasupra tuturor, președintele nostru zîmbitor, care este și el gata să dea extemporalul în fața Europei, exact așa cum făcea și pe la cei nivele pe la care l-a purtat soarta sa de activist de profesie: totul să strălucească în timpul vizitei "de sus", că apoi ne descurcăm noi. Altfel spus, pentru a demonstra că în România nu există deținuți politici, domnul Iliescu nu a pierdut ocazia de a-și scoate foștii colegi din pușcărie. Fără a se gîndi să-i judece pentru răul pe care l-au făcut țării, fără să țină cont de faptul că tocmai ei, cei proaspăt eliberați, au fost cei care l-au reținut în sală pe Ceaușescu pe cînd acesta mima demisia, permițîndu-i să ordone masacrarea populației care s-a ridicat împotriva dictaturii, într-un act care i-a legat prin complicitate la crimă pe toți cei care au fost în acea sală. Acum, vechii tovarăși și prieteni ai domnului Iliescu sînt liberi, fiina gata să se înregistreze din nou în lupta clasei lor de îmbuibai împotriva poporului pe care l-au subestimat cînd au fost sus, și sînt convins că îl subestimează în continuare. Raportorii, însă, pot fi liniștiți: în România nu există deținuți politici. Ca și cum membrii CPEX ar fi fost așa ceva, și nu complici la masacrul organizat de dictator, sau la distrugerea ființei biologice a poporului român, în toți anii în

care au stat în sălile de conferințe, făcînd genuflexiuni și scurtă la mîină de atîta votat "pentru" și aplaudat gîndirea genială a mult-iubitului și stimatului.

Dar nu a fost aceasta singura măsură menită să le arate celor doi raportori că noi sîntem cuminți. Am mai avut surpriza să vedem, la o oră de maximă audiență, un filmuleț care le-a permis multora să emită păreri și opinii pe care nu ne-am fi așteptat să le recepțăm de la televiziunea română. S-a afirmat, concret, că în România nu este vorba de restaurație, ci doar de continuitate. Este o dovadă de fariseism din partea Puterii: pe de o parte, sînt adormite speranțele celor care au crezut că într-adevăr este ceva schimbat în România, nu doar a fost înlocuită o garnitură cu alta, iar pe de alta, s-a demonstrat că există libertatea cuvîntului la televiziunea română.

Manevrele au fost, și încă mai sînt, multe. Poate-poate va fi admisă atenția raportorilor Consiliului Europei. De fapt, scenariul acesta a mai fost repetat, deci nu e vorba de ceva nou. Reprezentanții partidelor, la întîlnirea cu cei doi domni, au avut ocazia de a pune lucrurile în lumină, unii, sau de a își pune în lumină lipsa de inteligență, alții. Vor pleca, cei doi, cu raportul lor, fără să-l prezinte spre cenzură unui anumit partid, pe care din jenă pentru aserțiunile timpite debitate, mai bine nu-l pomenim. Apoi, vom aștepta. Pentru că, este foarte clar, soarta noastră este deja pecetluită, indiferent de raportul celor doi emisari europeni. Ea depinde de un context european mai larg, cu puncte de criză în jurul nostru, cu focare active sau latente, care s-ar putea reacționa la rîndul lor. Acest context ne poate da speranțe, pentru că lipsa de sprijin pentru România ar putea crea și aici probleme pe care Europa, la ora actuală, în mod sigur nu știe să le dorește.

Dar, în pofida celor de mai sus, să nu uităm că manifestările Puterii, precum și ale altora care s-au dat în spectacol cu ocazia vizitei raportorilor, ne-au ilustrat din nou o serie de adevăruri pe care nu sîntem lăsați să le pierdem din vedere. Și asta tocmai acum, cînd s-a declanșat o adevărată campanie electorală mascată...

SORIN TROCAN □

ÎN ACEST NUMĂR CITIȚI:

România atrage ca un magnet și respinge ca doi - pag.2

Pămînt scump plătit - pag.3

Noutăți senzaționale la UTA - pag.4

Ion Iliescu a vizitat, incognito, județul Arad în iarnă - pag.5

Îi aruncăm la coș pe handicapați? - pag.6

Contrabanda cu vestigii egiptene - pag.7

Să bem votcă, whisky, țuică... - pag.8

ROMÂNIA ATRAGE CA UN MAGNET ŞI RESPINGE CA DOI

Acest pământ dăruit l-a atras pe Darius, care a alipit temorar imperiului persan, Dobrogea. L-a atras şi pe greci, care au construit aici oraşe ca Tomis, Calatis, Histria. Pe goţi, care şi-au plătit chiria cu o cloşcă cu puşi de aur, pe huni, avari, pe cenezi, cumani ş.a., care şi-au lăsat aici doar numele. Pe slavii care s-au lăsat asimilaţi, pe ungurii care nu s-au lăsat. Pe tătarii vestiţi prin jaf şi pîrjol, care cum au venit, s-au şi dus. Turcii băteau mereu la poarta (noastră) pentru peşcheş, dar ne lăsu să trăim. Cei mai încăpăţinaţi sînt totuşi slavii, care de două veacuri vor să ne asimileze, sub motivul că de la ei ar răsări soarele.

Lucrurile s-au schimbat odată cu instalarea cu anasina a comunismului în tara noastră. Unii au fost expulzaţi, de exemplu Regele Mihai şi nu numai, iar în alţii s-a trezit brusc sau treptat dorinţa de a se expatria. Timp de aproape o jumătate de veac această ţară a alimentat occidentalul cu români, în mare parte, de o deosebită valoare.

Dacă spaţiul carpato-dunărean-ponitic a atras timp de două milenii telurite seminţii, faptul că doar în câteva decenii el a fost părăsit de sute de mii de germani care au lăsat aici un Braşov, un Sibiu, un Mediaş, Sighişoara ş.a., alte sute de mii de evrei, zeci de mii de unguri, şi oare câte zeci de mii de români, ne duce cu gîndul la dezastru.

S-a sperat că după 1989 lucrurile se vor îndrepta, dar am rămas doar cu speranţa.

Am cunoscut o familie de

germani, care nu voiau să emigreze. Aveau dincolo părinţii, o soră, iar între timp a mai plecat una. Deşi plăteau chirie în propria lor casă - sechestrată de statul român în urma plecării părinţilor - sperau ca ea să le fie restituită. În final ziceau că sînt dispuşi să-şi recumpere propria casă. Nu s-a putut. Cineva pusese deja ochii pe ea. Se pare că nici legile nu erau clare în acest sens. S-au hotărît peste noapte să-şi pulverizeze avutul şi, cu durere în suflet, să emigreze prin 1992.

Mai recent am cunoscut o familie de români - emigraţi în Canada înainte de 1989 - care neputîndu-se adapta vieţii de acolo au făcut un popas de vreo doi ani în Suedia, după care dorul i-a mînat spre ţară. Sperau că ucirile s-au schimbat între timp. Aici s-au instalat în cartierul în care copilărise femeia. Plăteau o chirie uriaşă în valută. Lămurindu-se cam cum evoluează lucrurile la noi, dezamăgiţi, s-au dus cu cei trei copii ai lor, acolo unde n-ar mai fi dorit.

Sînt doar două exemple, dar edificatoare. Ele ne-au amintit hancul cu Ceauşescu pe post de motan în călduri, căruia Brigitte Bardot, în vizită la Bucureşti, i-ar fi cerut liberarizarea emigrărilor, la care semidocul i-ar fi zis: "Şmechero, vrei să rămînem noi singuri aici!?"

Dacă exodul continuă, Iliescu, Funar, Vadim, Păunescu, vîcării, vîcării şi securişii lor vor rămîne să conducă un popor de romi bişniţari şi un număr indefinit de iobagi români.

H.H.O

PARTIDUL ALIANŢEI CIVICE FILIALA JUDEŢEANĂ ARAD CONVOCARE

În data de 16. 04. 1994, ora 9, la sediul PAC ARAD se convoacă adunarea generală extraordinară a filialei Arad, în vederea alegerii Comitetului local.

La ora 11 va avea loc Conferinţa judeţeană extraordinară de alegeri.

Propunerile pentru organele de conducere care urmează să fie alese pot fi transmise pînă în 6. 04. 1994 la sediul PAC Arad, prin corespondenţă sau personal, lunea (între 9,30 şi 12,30), marţi şi joi (între 17 şi 19) sau sîmbătă (între 10 şi 12). Acestea vor fi afişate cu cinci zile înainte de alegeri.

Vă notificăm că prezenţa dumneavoastră este absolut necesară.

Comitetul filialei PAC Arad

Comitetul judeţean Arad

COMUNICAT

Asociaţia Handicapaţilor neuromotori din România - A.H.N.R. - Filiala Judeţeană Arad, anunţă membrii, membrii însoţitori, membrii simpatizanţi, că funcţionează la sediul din str. Tribunalul Dobra nr. 9 (intrare din Str. Soarelui) după următorul program:

Luni: 10,00 - 14,00

Joi: 14,00 - 18,00

Toate persoanele handicapate neuromotor - care doresc să lucreze în cadrul atelierului de croitorie, sînt rugaţi să contacteze asociaţia.

În conferinţa de presă s-au discutat

SUBIECTE DE O STRINGENTĂ ACTUALITATE

La sediul PSDR, în 25 martie au fost prezenţi toţi membrii statului major al organizaţiei judeţene Arad, ziaristi şi TVA. Sînt supuse atenţiei celor prezenţi trei probleme deosebite: implicaţiile impozitului pe terenurile agricole; social - democraţia şi sindicatele; proiecte de legi privind rezolvarea situaţiei juridice a caselor naţionalizate.

IMPOZITUL PE SUPRAFAŢA AGRICOLĂ, O REVENIRE LA COTELE COMUNISTE

La punctul I domnul preşedinte E. Putin ne pune în temă: "Proiectul Legii impozitului pe venitul agricol, a trecut de Senat unde s-a votat în forma actuală. La Cameră s-a oprit, opoziţia nefiind de acord cu conţinutul. Deputaţii din opoziţie au pretins discutarea proiectului în comisiile Buget-Finanţe şi Agricultură ale Camerei. Nu s-a ţinut cont la elaborarea lui de faptul că proprietarii nu posedă deocamdată inventarul necesar să lucreze pămîntul. PSDR a cerut, ca o diversivă, votarea în procedură de urgenţă, după majoritatea parlamentară, ar salva proiectul. Drept răspuns deputaţii PSDR alături de întreaga opoziţie au părăsit sala. D-l ministru de stat, Florin Georgescu a primit sarcină pe linie de partid să influenţeze votarea proiectului şi să-i deturmeze înţelesul şi fondul problemei. Chipurile domnia sa a vrut să convingă că impozitul nu este pe suprafaţa agricolă ci pe venitul agricol !!!??? Nu a reuşit deoarece în fondul problemei se urmăreşte descurajarea ţărănimii, să-i determine să renunţe la pămînt în favoarea statului. S-a vrut ca prin aplicarea Legii impozitului să se muşmalizeze o serie de nerealizări ale guvernului, dintre care prima ar fi nedistribuirea titlurilor de proprietate. O altă consecinţă, descurajarea ţăranilor, să nu lucreze pămîntul. Dintre toate ţările, numai la noi agricultura se subvenţionează. FMI prin Memorandum obligă ţara să îndeplinească peste 100 de sarcini, dintre care, foarte multe ne dezavantajează. Opoziţia este hotărîtă să nu voteze un asemenea proiect".

În completare dl. Olaru a spus: "Speriteoarea cu FMI este o găelnită a Puterii. A oprit cineva Puterea să acorde titlurile de proprietate? Ţăranii nu pot fi păcăliţi în infinit, ei vor pricepe că se urmăreşte revenirea la marile latifundii de stat şi la descurajarea ţăranilor cu gospodării individuale. Ţărănimia nu trebuie să primească conştiinţa proprietăţii, sentiment anihilat cu toate forţele de către

comunişti".

În temă a completat dl. Dumitriu: "Impozitul pe hectarul agricol reprezintă o reeditare a vechilor cote comuniste. Acestea ar urma să se stabilească anticipat!! iar o primă rată să se plătească pînă nu se recoltează nimic. Totul se calculează din birou, la fel cu cotele de odinioară. Nu există cineva ce să poată calcula cu precizie toate veniturile obţinute de ţărani de pe urma vînzării produselor". La urmă dl. Popa a adăugat: "Adeverinţele de proprietate ar urmări să fie baza impozitării dar în acelaşi timp pe adeverinţe nimeni nu acordă împrumut. Această duplicitate a adeverinţelor Puterea şi-o doreşte pentru a-i deruta şi mai mult pe ţărani.

NU SE POATE SEPARA LUPTA SINDICALĂ DE LUPTA POLITICĂ

Domnul deputat Putin, participant la Colocviul internaţional din Bucureşti, 13-15 martie, cu tema "Social - Democraţia şi sindicatele" ne pune în temă cu cele dezbătute acolo:

"Au participat personalităţi de marcă din România şi Germania. În primul rînd au fost reprezentate Fundaţiile "Constantin Titel Petrescu" şi "Friederich Ebert". Apoi sindicatele, d-na Renate Rennebach, deputată în Bundestag, membru în prezidiul federal AFA, preşedintele DGB Kurt Bass, Andreas Braun - sindicatul OTV Stuttgart şi Hardy Koch - Sindicatul IG Metal Frankfurt. Delegaţia, să nu suprimă pe nimeni a reprezentat Partidul Social-Democrat German şi sindicatele din Germania! De la noi au participat reprezentanţii sindicatelor ALFA, SNCRI, Frăţia- BNS şi FIDES. Dintre participanţi menţionez: V. Ciorbea, Ion Homoş, Ioan Eftimescu, Matie Brătianu. Separat au participat reprezentanţii PSDR cu S. Cunesco, E. Putin şi din partea Aradului, dl. consilier L. Popa.

Colocviul a fost deosebit de necesar deoarece Puterea intenţionează să despartă mişcarea sindicală şi politică. Mişcarea sindicală germană are o vechime de peste 50 ani, iar concluzia că mişcarea sindicală este inseparabilă de politică a rezultat din realitate. Toţi sindicalişii din Germania sunt membrii unui partid politic, în special al PSDG. La nivelul sindicatelor nu se poate face politică. La noi a existat tendinţa ca sindicatele să-şi facă propriul partid, tendinţă ce a eşuat. Social-democraţia este ca un fagure plin cu miere, atrage albinele, dar atenţie, nu toate albinele ştiu să-şi facă miere. Un semnal de alarmă! Cu cine ne vom alia?

Privatizarea sistem MEBO nu a fost votată de PSDR deoarece avantajează populaţia care are bani, cu alte cuvinte transformă directorii în capitalişti. În realitate PSDR propune ca o parte din acţiuni să se vîndă cu reducere categoriei sociale mai sărace. Momentul aflării că sindicalişii germani sunt şi membrii de partid a reprezentat un adevărat şoc pentru partea românească.

III. PROBLEMA CASELOR NACIONALIZATE.

Au existat pînă acum patru proiecte de legi. Toate au fost respinse de Parlament. Primul al Guvernului ce era în realitate o împrumutură a chiriaşilor. Al doilea a fost elaborat de PNTCD, respins şi acesta deoarece fi defavoriza net pe chiriaşi. Al treilea proiect a fost al liberalilor, un amestec dintre celelalte două. Nu a întrunit sufragiile, ne avînd elemente noi. Al patrulea, ce va fi supus dezbaterilor în Parlament, este elaborat în Comisia Juridică, de 14 parlamentari, toţi locuind în case naţionalizate. Acest proiect prevede ca proprietarul de imobil să poată fi despăgubit cu maximum 24 milioane lei. Adică vilele din cartierul Primăverii să coste doar 24 milioane!!! Prevederile din proiect dezavantajează în egală măsură şi pe chiriaşi şi pe proprietari. Conţine capitole ambigue, cum ar fi constituirea unor comisii ce să hotărască, se restituie în natură sau se despăgubeşte. Cum adică, peste lege se mai constituie o comisie?? Termenul de solicitare a dreptului de proprietate este de 6 luni de la publicarea legii, şi trebuie însoţit de un dosar plin cu acte pentru a căror procurare este necesar un timp de peste un an.

Timpul acesta scurt va produce încurcături ca şi la aplicarea Legii 18.

Pertinent şi la obiect au vorbit toţi membrii conducerii PSDR Arad. Faptul că de mai multă vreme acest partid se ocupă cu problema imobilelor furate de comunişti, le-a creat o rutină în domeniu. Acţiunea începută şi continuată în fiecare miercuri atrage un mare număr de cetăţeni. În oraşa început să se vorbească de sprijinul PSDR ce-l acordă foştilor chiriaşi. Noţiunea de social-democraţie capătă, graţie activităţii filialei judeţene Arad a PSDR un contur precis, material. Viitorul are o covârşitoare importanţă, dar prezentul este şi mai important. Pe un prezent solid se poate clădi un viitor sigur, a fost concluzia cu care s-a terminat conferinţa de presă. BUJOR BUDA □

PĂMÎNT SCUMP PLĂTIT

Țăranul român a fost totdeauna legat de casa unde s-a născut și bucata de pământ pe care a moștenit-o din moși strămoși pe care le-a apărut, dându-și chiar și viața.

Dacă ar fi să ne reamintim de un trecut nu prea îndepărtat, ar trebui să recunoaștem că prețul pentru acest pământ a fost prea scump plătit.

La declanșarea celui de al doilea război mondial când țara noastră era amenințată - atât din Est cât și din Vest, țăranul nu a fost mobilizat la locul de muncă și nici scutit și a trebuit să meargă presărind cu morminte în Est, pe Cîmpiile Rusiei pînă la Volga și în vest pînă în Munții Tatra.

Și fiindcă războiul s-a terminat într-un mod nefecit pentru țara noastră, pagubele de război au trebuit plătite tot de țărani prin animale și cereale, rechiziționate. A urmat politica impusă de un sistem comunist - dușman de moarte al proprietății private - care l-a supus la cele mai grele suferințe pînă la confiscarea pămîntului. Cotele și impozitele, persecuțiile,

închisoarea și deportarea pînă la desființarea ca și clasă țărănească.

Țăranii au lucrat ca niște robi în CAP-uri și IAS-uri pentru cîțiva lei pe zi și pentru o pensie de 120 lei lunar. Și parcă tributul dat nu ar fi fost suficient, după Revoluția din 1989, cînd se spera ca nedreptățile făcute țăranului să fie reparate, a apărut Legea Fondului Funciar nr.18/ 1991, care îndeobște este recunoscut că este o lege ambiguă, confuză și inaplicabilă. A provocat mari nemulțumiri și o stare tensională printr-o aplicare abuzivă și preferențială de către comisiile formate în mare parte din cei ce au umblat cu munca de lămurire la constituirea CAP-urilor.

O mare parte din țărani au primit pământ care nu a fost al lor și sînt mutați din loc în loc pentru a nu prinde rădăcini, iar cei care nu au avut pământ au fost favorizați pentru a fi păstrați ca electorat, instaurîndu-se lupta de clasă.

Lipsiți de mijloacele de lucru, exploatați fără milă de SMT-uri, Agromecurii și alte întreprinderi de stat prin prețuri exagerat de mari, plătind sîruița și substanțele

chimice la prețuri istovitoare, țăranii au ajuns la capătul răbdării și pentru ca tacîmul să fie complet în starea dezastruoasă în care se află, a apărut și legea impozitului - care este considerată ca un stimulent.

Prețurile la produsele agricole nu sînt corelate cu cheltuielile suportate de țărani în lucrările agricole. Timp de 45 de ani, țăranul a fost ținut în ignoranță și nedreptățit, fără să se aibă în vedere că din sudoarea lui se hrănesc cei harnici și cei puturoși, cei buni și cei răi.

În Parlamentul țării nu se află nici un țăran. Cei ce fac legi, o fac fără a fi întrebați țărani și fără asentimentul lor, măcar în privința legilor care îi privesc. Această stare de disperare și fără nici o speranță de bine, a determinat țărani să se organizeze într-un sindicat al lor, PROPACT, prin care sînt hotărîți să lupte pînă cînd ultima brazdă de pământ va fi restituită proprietarilor de drept.

NICOLAE CHIRILĂ □
Președinte PROPACT ARAD

ISTORIA SE REPETĂ . . .

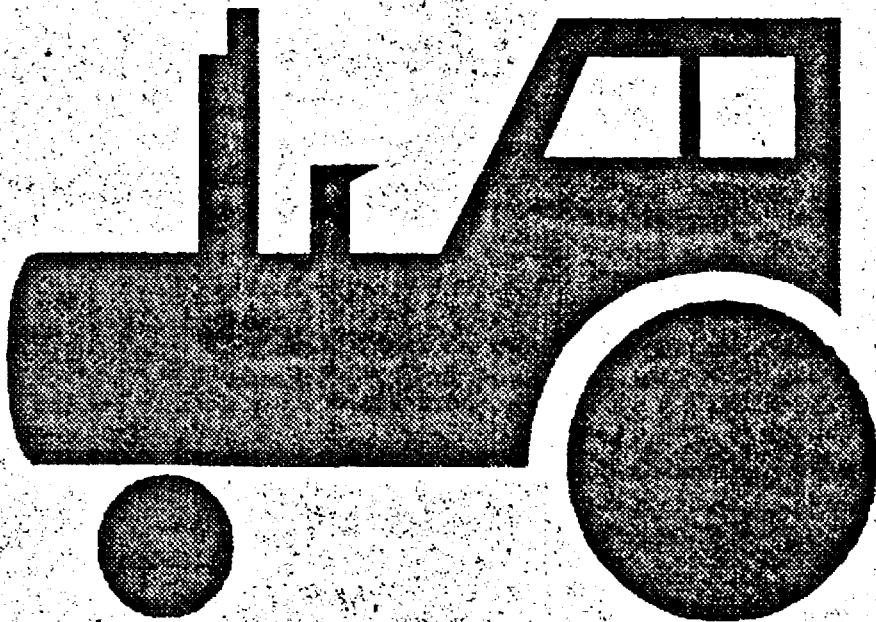
Agricultura românească, care în perioada interbelică a fost portdrapelul României, după cîtopirea țării de către imperiul bolșevic a fost domeniul prioritar de distrugere de către doctrina comunistă. Țărănimea românească, constituia ponderea populației, unde prosperitatea și belșugul aveau o faimă europeană. Proprietatea particulară, pămînturile, gospodăriile țărănești, moștenire a țăranului din moși-strămoși pentru care exista un cult pînă la rang de religie, trebuia distrus. Cum, este bine știut, de asemenea și mijloacele folosite de regimul comunisto-bolșevic.

Și astfel, țăranul nostru, dia omul harnic, iubitor de pămînt, artizanul pînii nelipsită de pe masa românului, care înainte de a o împărți la masă îi făcea semnul crucii, simbol al mulțumirii către Dumnezeu pentru acest dar, a ajuns "muncltor agricol" pe tarlaua statului totalitar în faimoasele C.A.P.-uri, feudele agriculturii socialiste-comuniste.

Reforma agricolă din 1947 a fost o demagogie electorală a proaspătului regim stalinist

instalat în România cu tancurile ruginilor. Deoarece începînd cu 1949 acest fapt s-a confirmat plenar, prin începerea colectivizării forțate a agriculturii românești, cu tot cortegiul de drame și tragedii prea bine cunoscute care au zguduit poporul român: deposedarea abuzivă

securitatea NKVD, mai tîrziu K.G.B-ul lui Stalin. Iată cum a acționat acesta în domeniul distrugerii agriculturii. Citez dintr-un document de arhivă: Moscova 02.06.1947 (Strict Secret) KAA /CC 113 Indicație NK 7003/47.

a țăranului de pămînt, de case și alte lucruri. Cei care au fost etichetați moșieri, chiaburi, au fost deportați în Bărăgan, Rusia - Siberia, condamnați la ani grei la Canal și în sinistrele pușcării politice din gulagul românesc, lăsînd urmașilor lor cumplitele "origini nesănătoase" care le-au distrus viața.

În această cumplită campanie de cîtopire a țărilor devenite comuniste din Estul Europei, mîna forte a fost cumplită

"Se vor exercita presiuni asupra serviciilor în sensul neacordării de acte doveditoare a proprietății asupra pămîntului, actele vor arăta calitatea de lot dat în folosință, dar nu de proprietate a deținătorului.

- Politică față de mica gospodărie țărănească urmează același curs pentru a face gospodăria țărănească nerentabilă. După aceea trebuie începută colectivizarea. În cazul în care ar interveni o rezistență mai mare

TRANSILVANIA, INIMĂ A ROMÂNIEI

1426. Cetatea regală a Lipovei - întărită mai ales în timpul domniei lui Sigismund de Luxemburg (1387- 1437) - este dăruită țarului Șişman, refugiat din Bulgaria, care investeste sume importante în construirea catedralei ortodoxe. După o scurtă stăpînire a lui Ghe. Brancovici, cetatea devine obiect de dispută între marii feudali pînă ce, în 1446, în cadrul domeniului Șoimoș, ea va fi atribuită lui Iancu de Hunedoara.

1427. Pictorul Toma din Cluj realizează altarul "Răstignirii", operă de vîrf a artei medievale transilvănene (azi la muzeul din Esztergom). Cetatea de la Bran intră în stăpînire a regelui Ungariei, Sigismund de Luxemburg.

1428, iun. 3 În bătălia de la Golubac, oastea Țării Românești, condusă de Dan al II-lea, participă alături de Sigismund de Luxemburg, suzeranul său, la luptă împotriva turcilor, încheiată cu înfrîngerea creștinilor. Este amintit la Feldioara-Brașov, meșterul de orgi Ioan.

1429. Severinul, Orșova, Mehadia, Almașul, Sîmpetru, Gurcui ș.a. sînt cedate de regele Ungariei cavalerilor teutoani care rămîn în posesiunea lor pînă în 1435, cînd părăsesc regiunea.

1430. Iancu de Hunedoara intră în serviciul regelui Ungariei, Sigismund de Luxemburg, pe care îl însoțește în 1431 în Italia, pentru preluarea tronului.

Răscoala țăranilor secui împotriva stăpînitorilor feudali, care cîtopeau pămîntul obștilor, este reprimată de armata corăbetei securilor, a voievodeului Transilvaniei și a scaunelor săsești.

la înființarea primei școli cu limba de predare latină din Ciucu.

1432. Mare expediție turcească în Țara Românească și în sudul Transilvaniei (Țara Bîrsei). Domnul Țării Românești, Alexandru Aldea, recunoaște suzeranitatea sultanului și însoțește pe turci în campania din Transilvania.

1433-1443. Activitatea monetăriei de la Sighișoara. Pînă în 1435 ea a fost concesionată lui Vlad Dracul, viitorul domn al Țării Românești, încoronat deja în feb. 1431 la Nurnberg de către Sigismund.

1433-1434. Răscoala țăranilor români din Țara Bîrsei și Țara Făgărașului, reprimată de comitele securilor.

1433. Față de pericolul turcesc, regele Sigismund de Luxemburg hotărîște ca, la fiecare 33 de iobagi, unul să primească echipament de călăreț prin contribuția celorlalți.

1435. Răscoala țărănească în Țara Hașegului. - Răzvrătirea lucrătorilor de la ocnele de sare din Maramureș împotriva cămărașilor regali.

1436. După ce lăsase dijele nestrînse timp de trei ani, episcopul Gh. Lepeș pretinde plata lor în monedă nouă, ceea ce nemulțumește pe contribuabili.

- mai 8. Episcopul Transilvaniei, Gh. Lepeș, se plînge de venirea în Transilvania a unor husiți din Moldova și din alte părți.

Iacob de Marchia - vicar principal în Bosnia - primește misiunea de inchișitor în Ungaria, părțile austriece și Transilvania, cu sarcina de a suprima husitismul.

1436 (toamna) Campanie de jaf a turcilor în Transilvania.

1437-1438. Răscoala de la Boblna.

selecție H. HAUPTMANN □

trebuie redusă împărșirea mijloacelor de producție concomitent cu creșterea obligațiilor de predare a cotelor. Dacă nu se ajunge la rezultatul scontat, trebuie organizat ca agricultura să nu poată asigura aprovizionarea cu alimente a țării, astfel ca necesar să trebuiească acoperit din import.

- Trebuie făcut totul, ca hotărîrile și ordinele - fie acestea cu caracter juridic, economic sau organizatoric - să fie nepunctuale".

Iată că istoria se repetă cu alte haine! Actuala lege nr. 18, este de asemenea o pură demagogie electorală care urmează aceeași doctrină "tip 1947" citată mai sus. Acum nu mai sînt cotele, dar sînt Agromecurii, Agrosemurile, Romcerealele, Direcțiile Județene de Agricultură, I.A.S.-urile, vor veni impozitele și recent a fost

aprobat proiectul legii rechizitelor. Mărșavele decrete din anii 150 prin care au fost confiscate mii de hectare de pămînt și trecute în proprietatea statului nu au fost abolite!

Se vîntură în continuare, după aproape 50 de ani fantomele nobiliilor, moșierilor și chiaburilor, cîm se știe bine care a fost tragica odisee a acestora, dar nimeni nu vede actuali și foști milionari, deveniți se știe de neînțelegerea cum, în special după decembrie 1989.

Restaurația comunistă din România în plin marș, nu ocolește agricultura.

Deci, istoria se repetă, dar cu alte veșminte!

BARBAT DE UCIACI
membru în Consiliul de
Conducere Filiala Jud.
PROPACT - Arad

NOUTĂȚI SENZAȚIONALE LA UTA!

*Nicolae "Coco" Dumitrescu este noul consilier tehnic al clubului, pe teme de fotbal * Emanoil Gherghel a fost numit director tehnic * Antrenor principal rămâne Ionuț Popa * Firma germană IGF INDUSTRIES GmbH este noul sponsor al clubului UTA * Sponsorul, convins de avantajele Legii sponsorizării, vrea să plătească 1.000.000 DM pe lună * Sînt pe rol transferuri de senzație

Vești de ultimă oră, recepționate în dimineața zilei de vineri, prima zi de aprilie, pe la orele 14, în premieră de reporterii sportivi ai ziarului nostru, anunță mutații spectaculoase la clubul UTA. În aceeași dimineață, a avut loc o împăcare istorică pentru fotbalul arădean. Convins de frumoasele performanțe ale domnului Emanoil Gherghel, în postura de director tehnic la ASTRA, unde a construit o echipă tînără, de viitor, și apoi de antrenor principal la ARIS, căruia în doar cîteva meciuri i-a imprimat un spirit ofensiv deosebit, domnul Ioan Popa a trecut peste o mai veche răceală în relațiile dintre clubul textilist și domnul Gherghel, propunîndu-i acestuia postul de director tehnic. Propunerea a fost acceptată cu entuziasm. Ceea ce nu înseamnă că s-a renunțat la serviciile domnului Nicolae "Coco" Dumitrescu, care a fost numit consilier tehnic al clubului, pe teme de fotbal. Din această postură, domnia sa va superviza toate acțiunile conducerii tehnice a echipei, experiența sa uriașă în domeniu fiind inestimabilă. Antrenor principal rămîne Ionuț Popa, care s-a arătat încîntat de viitoarea colaborare cu domnul Gherghel.

Însă, vestea cu adevărat senzațională este alta. După ce Legea sponsorizării a trecut și prin Senat, concernul german IGF INDUSTRIES GmbH, care studia de mult ideea penetrării pieței românești, a decis să sponsorizeze clubul UTA. Președintele concernului, dl. Gunther Altmann, este un fidel supporter al echipei arădene, ginerele său fiind originar din Arad și vechi supporter textilist. El a reușit să-și convertească socrul la pasiunea mistuitoare pentru UTA, rezultatele urmînd să se vadă în

curînd. Pentru început, concernul german a propus un contract conducerii clubului, prin care se oferă să pună, lunar, la dispoziția formației textiliste, suma de 1.000.000 DM. Jucătorii vor primi trei rînduri de echipament, în culorile concernului, care, coincidentă, corespunde cu alb-roșul tradițional. Pe piept, fiecare jucător va avea sigla concernului, a cărei

arătat dispus să renunțe la serviciile apreciatului Dejan Savicevici. Jucătorul croat s-a arătat încîntat de ideea de a evolua în lotul textilist, ajungînd și mai aproape de casă. În acest mod, se lasă de fapt cîmp liber de joc în lotul milanez pentru Florin Răducioiu, ținut pe tușă datorită faptului că prezența lui Savicevici în lot împlinea numărul de străini la care are dreptul o formație în

Ionuț Popa, antrenorul principal al textiliștilor, s-a arătat extrem de entuziasmat de viitoarea sa colaborare cu Emanoil Gherghel

grafică o vom prezenta într-un număr viitor, în exclusivitate. Prima reacție la auzul acestei minunate vești a fost contactarea unor fotbaliști de valoare, pentru a întări lotul textilist. Este sigură revenirea lui Sinescu în poarta arădeană, dar surprizele vor fi mari. A fost deja contactat clubul AC MILAN, care, în urma negocierilor cu reprezentanții concernului german și ai clubului UTA, s-a

campionatul italian. La aflarea acestei vești, antrenorul Anghel Iordănescu a trimis un fax de mulțumire președintelui Pop, Răducioiu avînd ocazia să intre în formă în perspectiva C M din SUA. Sînt în plan și alte transferuri de senzație, dar despre acestea, cu altă ocazie.

REAȚII LA SPECTACULOASELE SCHIMBĂRI DE LA UTA

(prin fax, de la
corespondentul nostru
L. Merlan)

Mircea Sandu: "Conducerea Federației felicită conducerea clubului arădean pentru această reușită. Așteptăm cu nerăbdare comportarea în campionat a echipei arădene, cu lotul întărit cu jucători de valoare mondială."

Anghel Iordănescu: "Eu mi-am exprimat poziția printr-un fax expediat pe adresa clubului arădean. Prezența unei echipe de valoare pe care o va primi UTA prin noile achiziții de jucători de valoare nu poate fi decît în beneficiul fotbalului românesc. Acum, toți jucătorii aflați în vizorul selecționeților vor avea un partener puternic, crescînd motivația lor în joc. Sînt în continuare cu ochii pe Ungur și chiar pe Mutică. Cu un Savicevici în lot, Ungur va fi scos mai bine în evidență."

Vasile Ianul: "Noi, la DINAMO,

am discutat problema. Pe linie de MI, vom încerca să aflăm dedesubturile acestei afaceri. Domnul Magureanu ne asigură tot sprijinul."

Jean Pădureanu: "UTA va trebui, cu sau fără Savicevici, să intre în cooperativă! Nu ne sperie milioanele de mărci ale nemșilor!"
Ilie Dobre: "Abia aștept să revin la Arad, pentru a comenta meciurile Bătrînei Doamne în noua componență. Am început deja să iau lecții de dicție pentru numele jucătorilor străini. Trăiască Aradul, acest Giudești de pe malul Mureșului!"

C.V. Tudor: "În această afacere dubioasă, este sigur mina ungușilor și capul lui Aristide Dragomir! Voi cere băieților mei să pregătească toate documentele compromițătoare care vor demonstra că este la mijloc o conspirație organizată de trădătorul Spiroiu împreună cu alți indivizi de aceeași țesătură."

Emanoil Gherghel, acest Hamlet al fotbalului arădean, aflat mereu sub semnul lui "a fi sau a nu fi", pregătindu-se pentru o nouă aventură fotbalistică, de data aceasta ca și director tehnic al echipei UTA.

S.C. GETON CRUX S.R.L.

Str. Lucian Blaga nr. 2-4, tel./fax 0966/17643

Vă oferă din producție internă și import prin

Magazinul Universal

INCĂLĂȚĂMINTE,
CONFECȚII FEMEII,
BARBAȚI, COPII
JUCĂRII
PAPEȚĂRIE

ELECTROCASNICE
MOULINEX
ZASS
BOSCH

ARADUL

VINDE UN VAST

SORTIMENT DE:

STOFE ȘI TESĂTURI COVOARE
ȘI MOCHETE MERCERIE ȘI
MAROCHINĂRIE

COMPUTERE
CONSUMABILE
RADIOCASSETOFOANE
VIDEOCASSETOFOANE
TV COLOR

DECIZIE POLITICĂ CU IMPLICAȚII MAJORE PENTRU ARAD

***PREFECTUL, PREȘEDINTELE CONSILIULUI JUDEȚEAN ȘI PRIMARUL AU, ÎNCEPÎND DIN 1 APRILIE, ACEEAȘI APARTENENȚĂ POLITICĂ: PD (FSN)**

Domni Avram Crăciun și Cristian Moisescu, pentru prima oară aflați la aceeași masă, apărînd aceleași culori.

Sînt notorii fricțiunile care există la nivelul conducerilor Prefecturii, Consiliului Județean și Primăriei Aradului. Între cei trei care se află în fruntea acestor instituții. De cele mai multe ori, divergențe de natură politică au făcut ca între două sau chiar între toate cele trei instituții amintite să existe stări de tensiune. Ei bine, vineri, 1 aprilie, domni Dan Ivan, Avram Crăciun și Cristian Moisescu au

domnul Crăciun, trecerea nu a fost prea dificilă, domnia sa fiind, în trecut, membru al acestui partid. Domnul Moisescu a trebuit să facă un efort, însă grija pentru destinul cetățenilor Aradului a primit. Mai ales că se întrevide o alianță locală strînsă între PD (FSN) și PAC, cele două grupări avînd și sediile foarte apropiate. Deci, din 1 aprilie, conducere totală la vîrf, între cei trei membri

luate. O decizie istorică: pentru a elimina aceste posibile divergențe, care se repercutază asupra arădenilor, ei au decis să facă un pas important. Toți trei vor reprezenta, pe timpul mandatului, același partid. Problema care a apărut imediat a fost care să fie acel

Domnul Dan Ivan, îngrijorat de soarta noilor săi colegi de partid.

partid. Pînă la urmă, s-a decis ca PD (FSN), pentru binele toți să treacă la partidul domnului Aradului! Dan Ivan, PD (FSN). Pentru

ULTIMA ORĂ

Contrar tuturor zvonurilor mai mult sau mai puțin oficiale, într-o ședință confidențială guvernul României a stabilit reducerea prețului benzinei, începînd cu 1 aprilie, cu 25%. Iată deci o măsură care vine, în întîmpinarea automobilistilor, în perioada sfîntelor sărbători.

TEHNICA MILITARĂ AMERICANĂ OFERITĂ UNGARIEI. UN PERICOL POTENȚIAL PENTRU ȚĂRILE VECINE

***A FOST SEMNALAT UN SUBMARIN DE SPIONAJ ÎN APELE TERITORIALE ALE MUREȘULUI, ÎN APROPIEREA ARADULUI**

Trezește îngrijorare în mințile lucide aparținînd grupărilor patriotice ale "Vetrei Românești" decizia SUA de a oferi tehnica militară Ungariei, contra bani sau produse. Prin mijloace specifice aflate la îndemînă, patrioții au aflat că americanii vînd foarte convenabil armamentul de infanterie, o pușcă automată fiind cedată contra a 150 conserve de gulaș. Însă, armamentul american nu se rezumă doar la puști. A intrat, de curînd, în dotarea armatei maghiare noul tip de deltaplan dotat cu motor silențios, folosit pentru misiuni de spionaj, el avînd și o putere de foc de ripostă de două țevi cal. 14,5 mm. Se pare că acest aparat a fost utilizat pentru verificarea exactității recensămîntului populației maghiare din România, efectuat de către UDMR. În această misiune, deltaplanul a evoluat cu aparate de fotografiat marca CANNON în locul gurilor de foc.

Însă, sursele confidențiale americane, contactate la Budapesta printr-o rețea de agente românece deghizate în prostituate ruseoace, au dezvăluit că Ungaria a fost dotată cu noul tip de submarin fluvial de spionaj SPY '95, ieșit de curînd de pe planșele

proiectanților americani. Nici nu s-a știut bine ecoul acestei vești, că o sursă din Bodrogu Vechi, care a

afila în stare de ebrietate, programul său de lucru fiind încheiat, a destăinuit în bîrbînt că era să fie scufundat din greșeală de "ceva mare, care ieșea din apă, și mergea în sus către Arad". Deși nu văzuse în viața sa un submarin fluvial de spionaj, omul a desenat aproape perfect o asemenea navă. În plus, aceasta era vopsită în culorile maghiare, predominînd verdele.

Unul din martorii oculari ai apariției submarinului unguresc, în exercițiul funcțiunii

(întinut să-și păstreze anonimul, a afirmat că în seara de 1 aprilie 1994, minuiitorul bacului dintre Bodrogu Nou și cel vechi, deși se

Relatarea acestui patriot român a dezvăluit fără putință de tăgădă faptul că ungurii își folosesc arsenalul căpătat de la americani în scopuri ostile României, submarinul de spionaj tranzitînd în mod vădit Aradul în drum spre Tîrgu Mureș. Vom fi cu ochii pe ei!

ION ILIESCU A VIZITAT, INCOGNITO, JUDEȚUL ARAD ÎN IARNĂ

***Președintele, care a fost la vîntoare la Socodor, a fost confundat de un pădurar cu defunctul Ceaușescu**

În data de 1 aprilie, domnul Ion Gheorghe, pădurar la cantonul silvic Socodor, a făcut un reprezentant al agenției de presă TROMBON PRESS o declarație extraordinară. În iarnă, pe cînd se afla pe traseu în pădurea de la Socodor, vechi loc de vîntoare folosit de Ceaușescu, domnul Ion Gheorghe aze exemplar pe braconier. Cînd s-a apropiat de poiană, cunoscută de el, a întemnit în mijlocul

acesteia, se aflau mai mulți bărbați, care îl înconjurau pe...

Nicolae Ceaușescu. Era învîntabil. Ion Gheorghe participînd deseori prin specificul meseriei sale, la vîntările prezidențiale. Căciula, statura, toate corespundau. Deodată, pădurarul s-a trezit luat practic pe sus de un individ solid. Cînd a fost dus în mijlocul poienei, misterul s-a lămurit: Ceaușescu,

de aproape, în ținuta de iarnă, a fost, de fapt, președintele Iliescu. Pădurarul a scuipat în sîn, uitîndu-se pe sus după cucuvele. Nua văzutu-decît pe o doamnă, pe care a recunoscut-o ulterior la televizor ca fiind Rodica Beceleanu, care îl felicita pe președinte pentru iepurele ucis. Domnul Iliescu zîmbea, însă ochiului versdat al pădurarului nu i-a scăpat agentul ascuns într-o tușă, care avea în mînă o pușcă cu țeava fumegînd, fiind adevăratul ucigaș al bietului iepure. Ion Gheorghe, care l-a votat pe Emil Constantinescu, nu a fost prea încîntat de întîlnire. Dar a fost convins de un tip solid că este bine să uite ce a văzut președintele aflîndu-se într-un mic repaus neoficial. Ceea ce pădurarul a și făcut, însă numai pînă la 1 aprilie, cînd nu a mai putut ține pentru el acest secret tulburător: cu toate a declarat că nu îi place vîntoarea, președintele Iliescu este un vîntor pasionat.

Președintele Iliescu, care deși a recunoscut că în România este o continuitate, este extrem de furios că a putut fi confundat cu Nicolae Ceaușescu.

Pagini realizate de redactorii noștri speciali

ȘAH

Avem plăcerea a vă aduce la cunoștință faptul că de curând s-a desfășurat la Arad faza județeană a Campionatului Național Școlar, clasele I- VIII juniori și junioare prevăzută în calendarul Ministerului Învățământului. Echipele participante formate din 4+1 la fete și din 5+1 la băieți, îndrumate de către domnii pro-instrucători și-au disputat cu multă ardoare înfruntarea. Alături de fete și la băieți

victoria a fost obținută de echipele Școlii Generale din Ghioroc (pro-instrucător dl. Lazăr Stoicu), care prin grija Inspectoratului Județean Școlar Arad (inspector general- dl. prof. Pavel Sîrbu și inspector sportiv dl. prof. Arcadie Blîndul) vor participa la faza de zonă la Deva în perioada 6-8 aprilie 1994.

Arbitrii au fost prof. Gheorghe Telebis la băieți și asistentul principal Vasile Leucea la fete.

În recent deschisul Club de Șah de la sediul Filialei județene a Vetrei Românești s-a desfășurat primul concurs de șah cu participarea a 12 șahiști locali. După 11 runde câștig de cauză au avut șahiștii SAS ANDREI- locul I, DOCMANOV GHEORGHE locul II cu 9 puncte realizate urmat de HIRINA CORNEL locul III și ing. CIOCMĂREANU IOAN cu 7 puncte realizate. Primii trei clasificați au fost premiați cu Revista Română de Șah ediția inaugurală după o întrerupere de aproximativ 2 ani.

Condițiile de organizare oferite de gazde - Vatra Românească Arad au fost foarte bune, fapt pentru care le aducem sincere mulțumiri.

Din păcate au fost puțini participanți, iar sponsorii au fost total absenți.

Facem apel și pe această cale tuturor iubitorilor de șah a se adresa la telefoanele 223506; 22217 (Vatra Românească sau 240845 (Leucea Vasile) în vederea sponsorizării următoarelor concursuri.

Vă așteptăm ofertele de sponsorizare.

Arbitrul concursului: LEUCEA VASILE

ÎI ARUNCĂM LA COȘ PE HANDICAPAȚI?

Ordinul guvernamental 217 din 8 noiembrie 1993 a stîrnit indignarea, ba chiar protestul celor în cauză. În contextul documentului respectiv școlile speciale cu un handicap vor căpăta denumirea de "Centre de recuperare, pregătire și integrare socio-profesională" pentru "persoanele cu nevoi speciale". În concepția conducerii Asociației Handicapaților Neuromotori din România aceste definiții contravin articolului 46 din Constituție și anulează automat Legea 53/1992 privind protecția specială a persoanelor handicapate și Legea 57/1992 privind încadrarea în muncă a persoanelor handicapate. Prin ordinul în cauză școlile speciale și căminele școlare se vor scoate din subordinea Ministerului Învățământului, cînd peste tot în lume sîncearcă contrariul, adică integrarea copiilor cu handicap în școli normale sau în clase sociale în cadrul școlilor normale. În viziunea conducerii AHNHR denumirea nouă militează de fapt pentru izolarea, discriminarea și neacordarea șanselor egale acestor copii și tineri cu a semenilor lor de aceeași vîrstă. "Izolarea și centralizarea excesivă a vieții copiilor cu handicap, este în total de acord cu documentele, programele și rezoluțiile organizațiilor internaționale care se ocupă de problematica persoanelor care trăiesc cu un handicap, de integrarea lor în viața normală și de asigurarea unei vieți cât mai independentă" susține protestul. Dezacordul AHNHR cu denumirea de "persoane cu nevoi speciale" în loc de "persoane handicapate" sau "persoane cu deficiențe" este argumentat cu articolul 46 din Constituția României - De protecție a persoanelor handicapate, a Rezoluției ONU 34/47 din 1975 privind drepturile Persoanelor Handicapate, a Programului Mondial de Acțiune în favoarea persoanelor handicapate, inițiat de ONU și OMS, precum și a tuturor

regulamentelor internaționale elaborate în favoarea persoanelor cu handicap. Este adevărat că în documentele recente există o tendință tot mai mare de a folosi expresia "persoane care trăiesc cu o deficiență" (persons living with a disability) în loc de persoane handicapate (disabled persons), dar asta nicidecum nu înseamnă excluderea noțiunii de deficiență, incapacitate sau handicap. Ori în contextul variantei noi românești cine va departaja șomerii, orfanii, copiii străzii, familiile cu mulți copii, bătrîni - toți cu nevoi speciale de persoanele handicapate cu nevoi speciale - întrebare nu chiar retorică. În contextul variantei noi românești cînd am revenit asupra problemei peste trei luni? Simplu! Deși protestul AHNHR a fost trimis președinției, guvernului, parlamentului, mai multor ministere, curții constituționale, tuturor partidelor politice reprezentate în Parlament, precum și mass- medicilor, protestatarii au rămas și mai departe nedumeriți. Împreună cu asociația nevăzătorilor și surdo-mușilor, ei numără aproape o sută de mii de persoane cu diferite deficiențe. Ministerul Învățământului a răspuns primul. Apoi partidul condus de Petre Roman, Federația Ecologistă. Partidul de guvernămînt i-a înștiințat că în data de 10 martie a ajuns pe masa lor scrisoarea expediată de la Arad în mijlocul lunii decembrie. Alături și nimic mai mult! În schimb Viorel Hrebenciuc de la Direcția de analize și avizare juridică a Secretariatului de stat pentru handicapati le-a explicat generos că nu e nimic nou sub soare, definiția de "persoane cu nevoi speciale" fiind de fapt o desemnare convențională, acceptată și de documentele internaționale. Handicapații pot fi liniștiți nimeni nu va ciunta drepturile lor cucerite după evenimentele din Decembrie 1989. ILEANA CUCURUZAN

Din seria "Amintiri din copilărie"

IAȘI...HEIDELBERGUL NOSTRU DE ALTĂDATĂ

Săptămîna trecută i-am lăsat pe Puiuța și Nicu să-și dea frîu liber sentimentelor, într-o vîltoare a simțurilor de neimaginat. Bucuria care a dat peste Nicu ne-a făcut pe toți ceilalți să-l privim pe fericitul băiat cu multă invidie. Pe cînd noi visam la Plene Cosînzene cu carnet UTM, care combat în ședințe, căci asta era moda timpului. Nicu a dat peste o relație adevărată, care, mai mult, s-a lăsat și cu rezultate palpabile pentru băiat. Ceea ce, de ce să nu recunoaștem, era mult mai mult decît un vis frumos despre tovarășele de luptă de clasă. Nicu, care dispărea în continuare nopțile, părea din ce în ce mai rupt de realitatea cotidiană, ceea ce nu putea să nu ne supere. Cum adică, noi visam, iar el...

Totul a mers cumva, pînă cînd s-a apropiat iarna. Cum am mai spus, Moldova, pentru ardeleni, era un fel de pol al frigului. Obişnuți cu clima mai blîndă, zăpezile și vînturile lăioase care tăiau răsufarea ieșenilor, nepărînd, totuși, să-i afecteze prea mult, erau o spaimă constantă. Dar, există un antidot al frigului: focul. Însă, pentru a face foc, este nevoie de lemne. Aceasta este problema: cum să facem rost de lemne? A fost, în acel an, o temă de meditație, asupra căreia ne-am aplecat cu toții. Fel de fel de soluții, una mai fantezistă ca alta, au fost respuse pe rînd de "consiliul de coroană". Noi gîndeam, printre picăturile de timp liber lăstate de cursuri, dar timpul nu stătea în loc: au început diminețile reci, de toamnă, iar calendarul ne vestea inexorabil că iarna temută este tot mai aproape. Mergeam, într-o zi, pe stradă cu Mirel, cînd ochii ne-au căzut, pentru a cîta oară, pe poarta deschisă a depozitului cu lemnele rîvnite. Ca de obicei, șeful de depozit, un moldovean mare, solid, încruntat, ce mai, o mîtră pe care nu ți-ar plăcea să o privești seara, de aproape, pe o stradă pustie, se certa cu un căruș. Cînd, deodată, în mizeria din curtea depozitului s-a făcut parcă lumină: o arătare desprinsă parcă dintr-o carte de povești cu zîne bune și frumoase, a ieșit din biroul din fundul curții, adresîndu-se nemiloasei namile: "Tată, de ce nu vorbești frumos cu dumnealul?" Glasul șefului s-a muiat, cărușul ieșind cu căruța plină, avînd împietrită pe chip o expresie de mirare. Bietul om a început să-și facă cruce, scupînd în sîn. Nu se aștepta ca din așa o namilă să poată ieși o asemenea frumusețe. Noi, Mirel și cu mine, ce să mai spun: am rămas muși. Pînă să ne revenim, ființa angelică dispăruse, cu tatăl ei cu tot, din nou în birouri. "Măi, să fie" spus Mirel, "cum de a ieșit așa frumusețe din asemenea individ?". Nu i-am putut răspunde nimic. Eram încă vrîjii de minunata arătare. Întîmplarea din acea zi, însă, a însemnat rezolvarea problemei acelei ierni. Ajunși acasă, ain fost

interpeleți de colegi: "ce-i, măi, cu voi, de aveți fețele astea disperate?"

Cu greu, am reușit să le istorisim povestea frumoasei și a bestiei din curtea depozitului de lemne. Culinea, cel care a cuplat imediat a fost Nicu (aflat acasă aproape întîmplător): "Măi băleț, de aici ne vine scăparea. Unul din noi trebuie să-l între frumosele în grații, apoi vedem noi, pînă la lemne nu mai este mult". Bună idee, dar cine să o materializeze? De a doua zi, în pichete de cîte doi, am supravegheat neîncetat curtea depozitului. Cei care făceau "de serviciu" erau supliși de restul trupei la facultate, pentru a nu avea necazuri. Astfel, de la diverși cărușii, înomiți cu cîte o cană de vin la crîșna din apropiere, am aflat că fata se numește Maria și este fiica lui Nea Ghiță, șeful de depozit. Tatăl este foarte atașat de copilă, pe care a crescut-o singur, mama ei murind la naștere. Mai mult, cu greu i-a obținut chiar postul de contabilă a depozitului. Maria era scăparea cărușilor care frecvent ajungeau să se ia la harță cu Nea Ghiță. Frumoasa împlinise de curînd 22 ani, era singură, fără nici un amoroș, cu toate că mulți plăci dia cartier și-au înmuat reciprocosele din cauza ei. Ea însă nu i-a băgat pe nici unul în seamă. Cele aflate au constituit vești și bune, și rele. Bune, că fata e liberă, deci avem teren de manevră nelimitat. Rele, că dacă au încercat atîția fără succes, scade și șansa vreunui dintre noi. Am ținut un mic consiliu, și hotărîrea a fost luată: pe rînd, avem fiecare cîte trei zile la dispoziție pentru a cuceri reduta. Primul a încercat Mirel. După prima zi, a reușit să iasă cu pantalonii rupți de cîinii care hălăduiau prin curtea depozitului. Nea Ghiță i-a tras două înjurături, pentru că a blocat ieșirea unei căruțe, pe cînd se războia cu potăile. A doua zi, nimic, iar a treia, a reușit s-o vadă pe fată timp de două minute, insuficiente pentru a o aborda. Al doilea, Nicu, a cedat după prima zi. Conștiința i-a mustrat prea tare, fiind tot cu gîndul la Puiuța, așa că a părăsit cîmpul de bătaie învins fără glorie.

Și mi-a venit și mie rîndul. M-am postat dis de dimineață în fața depozitului. Cu cîinii nu-am împrietinit repede, pentru că am mers pregătît: le-am aruncat cîteva resturi de mîncare, pe care le-au înfulecat rapid, dînd veselii din coadă. Tocmai pe cînd eram prins de imaginea potăilor care mînceau de zor, am auzit un glas duios în spate: "Vă, domnule, vă plac cîinii?" M-am întors: Maria mi se adresase! "Sigur, domnișoară, și eu am acasă, la Arad, un cățel minunat, pe care din păcate îl văd doar în vacanțe." A părut interesată: "Sînteți student? Și eu vreau să dau la facultate, dar nu prea am timp să mă pregătesc. Mă cheamă Maria, și lucrez aici, la depozit, cu tata." M-am prezentat, politicos, apoi ea m-a

invitat în birou la un ceai. Pentru jumătate de oră, era mai mult decît puteam spera. În birou, am dat de mîtra acră a lui Nea Ghiță. Maria a făcut prezentările, apoi bătrînul, la cuvîntul "student", s-a înmuat brusc. oricum, era ceva mai mult decît cărușii care s-au bătut pentru fiică-sa. Am stat de vorbă cu ea, apoi, după cîteva timp, pe cînd bătrînul striga afară la un client, mi-am luat rămas-bun, invitînd-o la un film. A acceptat bucuroasă, apoi ne-am luat rămas-bun.

Cînd am povestit succesul colegilor, nu m-au crezut. A trebuit să repet de cîteva ori, pînă au binevoit să ia la cunoștință de faptul că sînt pe cale de a cuceri reduta. Pentru înțînirea de după-amiază, la film, a contribuit toată trupa la garderoba mea. Nelu, care avea niște pantofi minunați, mi i-a împrumutat. Erau puțin cam mari, dar ce conta? Aveam papuci cu scîr! Cănașa a fost a mea, pantalonii i-am luat de la Nicu, care își făcuse o pereche noi, de cînd cu idila lui cu Puiuța. Haina a fost tot a mea, și un pardesiu l-am împrumutat de la un alt băiat, cam de talia mea, dar puțin mai solid. De la distanță, apăream ca un tip acceptabil. Băi, dar Maria nu a lăsat paf. Cînd am văzut-o în fața cinematografului, mi-a tăiat respirația. Nu era bărbat pe stradă care să nu întoarcă privirea după ea. Iar eu eram fericitul pe care această icoană vie îl aștepta!

Am intrat în sală, s-au stins luminile iar filmul sovietic a început. Era vorba despre un Alioșă care cu o pușcă a capturat, cu numele lui Lenin și Stalin pe buze, trei tancuri nemțești. Dar, ce conta acțiunea, cînd eu stăteam cu un vulcan de femeie lîngă mine? Căci așa s-a dovedit Maria: aprinsă ca un vulcan. Nici măcar nu a întors privirea spre ecran. Mi-a prins mîna, apoi... Apoi, noroc că am prins loc în ultimul rînd dintr-o sală aproape goală, pentru că adevăratul film noi l-am făcut. Ce mai sărutări fierbinți, ce trup încins am strîns în brațe... Am ieșit din sală, în întunericul serii de toamnă care se lăsase, înlănuții. Și aici a venit surpriza: Maria locuia, de cîteva timp, singură într-o cămărușă. Nu, n-am vizitat cămărușa în acea zi, ci peste două zile. A fost extraordinar, o amintire care își rămîne pentru o viață. A fost începutul unei idile, care a durat cîteva luni. Maria a fost extraordinară, iar despărțirea, datorată vacanței de după sesiune, a venit firesc. Iar după aceea, nu am mai găsit la depozitul de lemne nici pe Maria nici pe tatăl ei. Ea se măritase cu un consilier sovietic, și împreună cu Nea Ghiță au plecat la Moscova.

A, și să nu uit, cu lemnele bineînțelese că nu a fost nici o problemă. Problema a fost doar să ne alegem cărușul preferat și cantitatea dorită, pentru că nimeni nu îndrăznește să iasă din vorba Mariei. R.B.C

INFORMAȚII CULTURALE ȘI ȘTIINȚIFICE

CÎTE CEVA DESPRE MENIUL DINOZAUROILOR

Oare ce mîncău dinozaurii? Pentru a da răspunsul la această întrebare, scrie revista "Sciences et Avenir", mai multe laboratoare franceze au analizat colagenul (materie organică extrem de stabilă) conținut în oasele unui dinozaur din America, "Anatosaurus", aflat în restaurare la Muzeul național de istorie naturală din Franța. Este pentru prima oară cînd astfel de studii sînt practicate pe animale cu o vîrstă medie de peste 65 milioane de ani. Cercetătorii au început prin a izola materia organică existentă în așchile de os, apoi s-au asigurat că timpul nu a alterat colagenul. Prima încercare și prima surpriză: contrar a ceea ce se credea, scheletul dinozaurului "Anatosaurus" este

puternic marcat de asimilarea de vegetale din regiunile aride, care nu figurează printre cele găsite în apropierea zăcămintului în care dinozaurul a fost descoperit. Concluzia: perimetrul de căutare a hranei era, după cît se pare, mult mai întins decît s-a bănuț. Interesul suscitât de aceste lucrări depășește cu mult cunoașterea dinozaurului "Anatosaurus". Experiența a dovedit faptul că materia organică păstrează anumite proprietăți timp de mai multe zeci, chiar sute de mii de ani. Datorită descoperirii, poate fi cunoscut regimul alimentar al tuturor grupelor de vertebrate, inclusiv al acelor care nu mai au reprezentanți actuali, precizează revista menționată.

POATE FI VINDECAT "PLĂMÎNUL" TERREI?

Pădurea amazoniană, considerată un adevărat "plămîn" al Terrei, datorită dimensiunilor sale uriașe, este amenințată cu distrugerea - scrie revista "Le Figaro Magazine". Specialiștii consideră că ritmul de distrugere a pădurii amazoniene - pentru a face loc pășunilor, terenurilor agricole,

șoselelor sau unor centre industriale - este mai rapid decît posibilitățile de refacere a florei din această regiune. Ei sînt de părere că acest fenomen ar antrena o creștere a nivelului de bioxid de carbon pe glob. De aici, se prevede o amplificare a "efectului de seră", care reprezintă un fenomen de

supraîncălzire a atmosferei, datorită acumulărilor de gaze în straturile superioare ale atmosferei.

Distrugerea pădurii - spun specialiștii - nu este singulară, fenomenul fiind răspîndit și în alte regiuni ale globului.

CONTRABANDA CU VESTIGII EGIPTENE

Ocolind alte modalități mai riscante și aventura de contrabandă, un turist britanic aflat în vacanță în Egipt s-a hotărît să-și expedieze lui acasă, în Anglia, cîteva statuete și alte vestigii faraonice. Poliția din orașul Luxor - din faimoasa Vale a Regilor - spune

că infracțiunea i-a fost semnalată de funcționarii de la poștă, care au intrat la bănuț văzînd că turistul își trimite lui însuși, acasă, pachetul. Pe lângă statuete, acesta mai conținea și patru vase de gătii antice și două suluri de papirus.

ROȘII ȘI CASTRAVEȚI HI-FI

Cunoscuta companie japoneză de aparatură muzicală de înaltă fidelitate "Pioneer", a trecut de cînd la...cultivarea roșii și castraveților în sere. Desigur, în viitorul apropiat, această îndeletnicire nu va ocupa primul loc în activitatea companiei, dar rezultatul: obținute în domeniu sînt remarcabile. Unul din secretele celor 10 recolte pe an, obținut în serele companiei, este "ap-magnetizată", adică trecută printr-un puternic cîmp magnetic și folosită la udarea răsadurilor. După cum s-a putut constata, apa magnetizată reține mult mai bine moleculele de oxigen decît apa neprelucrată, ceea ce contribuie la mai buna dezvoltare a plantelor. O soluție simplă, dar eficientă, care și-a demonstrat pe deplin viabilitatea.

IN ARABIA SAUDITĂ, SHARIA

Zilele trecute, două femei-mamă și fiică - au fost decapitate cu sabia, în piața publică în orașul Al-Aliyah, din Arabia Saudită, pentru omorîrea capului familiei. Fiica ajutată de mama vitregă, și-a împușcat tatăl în somn. Într-un alt oraș saudit, Tabouk, un bărbat a fost decapitat în aceleași

condiții pentru trafic de stupefiante.

Potrivit legii islamice Sharia, care este în vigoare în Arabia Saudită, cei care se fac vinovați de viol, de omor și trafic de stupefiante sînt decapitați în public, iar hoților dovediți li se taie mîna.

CENTENARE

În 1894 s-a născut la New Orleans HONORE DUTREY, trombonist american de culoare, practicant al stilului tailgate în improvizările colective. A realizat înregistrări cu K. Oliver, Richard Jones, J. Dobbs și Louis Armstrong.

Tot în 1894 s-a născut la New Brunswick (New Jersey) JAMES PRICE JOHNSON, pianist și compozitor american de culoare. El a creat un stil pianistic de jazz integrînd elemente din ragtime, muzică stil New Orleans și blues. Reprezentativ pentru stride (marcarea timpilor tari cu stînga în registrul grav și acelor slabi printr-un acord, în registrul mediu, cu dreapta), improvizarea melodii înclătătoare, folosind riff-uri și formule ritmice firești. A înregistrat cu orchestra cu care a cîntat, precum și cu Mezzrow, Pee Wee Russell, S. Paris, Condon, Kamonski, Newton, Ed. Hall, Bechet și sub nume propriu.

BENJAMIN MOTEN, s-a născut la Kansas City - pianist și conducător de formație de culoare. Marea sa orchestră este reprezentativă pentru stilul Kansas City.

Ca pianist a fost purtătorul stilului ragtime. Are înregistrări sub nume propriu. (A nu fi confundat cu contrabasistul Benny Moten).

Tot în 1894 s-a născut la Chattanooga - Tennessee BESSIE SMITH cîntăreață (contraaltă) americană de culoare. Prin vînzarea înregistrării cu "Down-Hearted Blues" în două milioane de exemplare, blues-ul se răspîndește în toată țara (SUA). A condus revista "Mildright Speppers" (1929), a fost vedeta filmului "Saint Louis Blues" (1930). "Împărăteasa blues-ului" are înregistrări sub nume propriu. A primit distincția "Hall of Fame" post mortem.

JAMES YANCEY s-a născut la Chicago. Pianistul american de culoare a cîntat și a dansat în turnee - cu trupe de revistă ale negrilor - în SUA și Europa, iar ca pianist, în Anglia și Chicago. Specialistul în blues și boogie-woogie are înregistrări sub nume propriu, și ca acompaniator al soției sale Estela "Mama" Yancey.

H.HO

Singura unitate din județul Arad care produce și livrează zahăr din SFECĂ cu calități deosebite este S.C. ZAHĂR S.A. - Arad, cu sediul în Arad, str. Bogdan Vodă nr. 14 (Gai). Prețul este de 900 lei/kg la sac și 930 lei/kg la pungă, inclusiv TVA. Vă așteptăm zilnic la sediul societății între orele 7,00 - 15,00.

FOTOGRAFII COLOR!

Evenimente familiale,
publicitare,
fotoreportaje!

Adresați-vă la
**BAZAR
IULIA**

Str. Lucian Blaga nr. 3
sau telefon 17343.

ARTERM RA ANGAJEAZĂ PRIN CONCURS:

1. CONTABIL:

Condiții: - studii superioare sau absolvent liceu economic

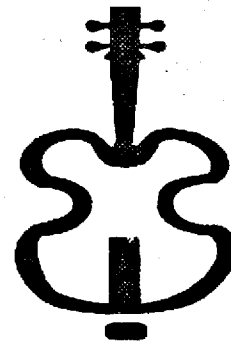
2. REVIZOR CONTABIL FINANCIAR INTERN:

Condiții: - vechime 10 ani în munca de control financiar intern
- domiciliul stabil în municipiul Arad
- studii superioare sau medii

3. CITITORI CONTOARE:

Condiții: - Bărbați
- domiciliu stabil în municipiul Arad
- absolvenți liceu electrotehnic.

CONCURSUL VA AVEA LOC ÎN DATA DE 15. 04. 1994 ORA 10,00 LA SEDIUL ARTERM RA ARAD STR. UNIRII NR. 19
INFORMAȚII LA TELEFON: 217840, 217842, 218742, 218122.

Vînd autofurgonetă
FIAT DUCATO 2500
DIESEL, capacitate 1,5
tone, an fabricație
1988. Preț informativ
9500 DM.
Telefon 222494 după
ora 17,00.

Rîncăntați că articolele din pag. 4-5 sînt pîcăteli de 1 aprilie.

SĂ BEM VODCĂ, WHISKY, ȚUICĂ ...

Spitalele ne așteaptă cu drag

În ultima perioadă românul de rînd se află într-o situație deosebită: confruntat cu rafturile pline ale magazinelor, cu prețuri care variază de la un comerciant la altul precum anotimpurile, cetățeanul nu mai știe ce să aleagă. La prețuri de produs de lux, el cumpără de fapt deșeurii sau, de cele mai multe ori cite ceva toxic, în urma consumului ajungînd la spital.

Acestea intră în țară fără certificat de calitate, deși legal ar trebui să-l posede. Se pare că neexistînd o lege clară a importurilor, anumiți en-grosiști sînt favorizați să se îmbogățească pe spina consumatorului, care crede tot ce citește pe etichete, iar în cazul în care nu cunoaște limbi de circulație cum ar fi araba, chineza, thailandeza, etc crede tot ce-i recomandă comerciantul, care are tot interesul să-și vîndă marfa.

Parlamentarii noștri sînt mult mai preocupați de emiterea unor legi de impozitare a cîinilor de rasă ținuți prin curți, decît de o lege clară a importurilor, care să-l ferească pe omul de rînd de situații neplăcute de a bate pe la ușa spitalelor pentru a se trata fiindcă a băut un pahar de whisky, cumpărat cu 25 000 de lei sticla.

Inspectorii Oficiului pentru protecția consumatorilor din Arad au avut surpriza de a găsi în comerț 29 de sortimente de whisky, import Liban care sînt contrafăcute sau falsificate.

Printre ele se află Teachers Scotch Whisky, Alexis Quality Selected, Scottish Castle Whisky, Mary Queen special Blended Whisky, Lord Jackson Special de Luxe, etc.

Este foarte greu de identificat dacă aceste băuturi sînt contrafăcute sau falsificate, însă, deocamdată, prețul poate fi un element principal: o sticlă de whisky original costă cam 35-40 000 de lei, iar cele care se vînd sînt cam la 19-25 000 lei. Probabil că după semnalele care vor fi trase în presă, prețurile "vor sări" astfel încît nici acest indiciu nu va mai exista.

S-au mai găsit în aceeași situație Brandy Castello (import Grecia), bere Boliarka (import Bulgaria), vodcă Stolichnaya (import Ucraina), Barack Palinka, Korte Palinka, Cseresznye Palinka, Brandy Okecskei (import Ungaria).

Deci, să bem whisky, țuică, vodcă... căci spitalele ne așteaptă cu brațele deschise!

OLANDO POPOESCU

Școala de altădată

INTERNATUL, O NOUĂ FORMĂ DE VIAȚĂ

Vestea reușitei la examenul de admitere a determinat o febrilă preocupare pentru viața din noua "casă" (căci tatei i se spusese că internatul este locul unde stăm, dormim și mîncăm, după orele de curs).

Prima operație a fost umplerea "strujacului" (saltelei) cu paie, alegerea celei mai bune perine, a două-trei cearceafuri, a unei pături mai "mișoase", a două-trei prosoape ș.a. Cea mai bizară dintre obiectele "trusoului" meu mi s-a părut cămașa de noapte, deoarece eu, copil de țaran, acasă mă culcam cu aceleași "țoale" cu care umbelam în timpul zilei, lepdînd doar încălțămîntea (cînd o purtam) și pieptarul (în zilele mai răcoroase). Așadar, cu cămașa de noapte s-a produs primul "salt calitativ" în "stilul meu de viață", care avea să fie urmat de altele: înlocuirea izmenelor (țărănești cu pantaloni "domnești", a pălăriei cu șapca de elev, a bocancilor cu pantofi, a cămășii țărănești cu una cu guler "domnesc" ș.a. Pe parcursul școlărității s-a produs și o schimbare de statut pe care am simțit-o în modul de adresare: în locul obișnuitului "Mal loane!" am început să fiu tot mai

des abordat cu "Domnișorule!" La început mă uitam în spate să văd despre cine este vorba, dar cu timpul m-am dumirit că acela sînt eu.

Ceea ce avea să mă șocheze mai mult era viața de internat. În locul a cinci persoane, cîți eram în familia noastră, m-am pomenit la masă și seara, la culcare, în compania a sute de persoane de vîrste diferite (de la cei de clasa întâi, pînă la cei de clasa a șaptea) și avînd diverse "grade": "șef de internat", "șef de dormitor", "șef de clasă", "șef de masă". În locul celor două-trei pături de acasă, m-am văzut într-un dormitor cu 20-30 de pături, iar la masă stăteam cîte 9 elevi, cel din fruntea mesei (din clasa a VII-a sau a VIII-a, fiind "șeful mesei", care avea și rolul de a ne învăța pe "novici" cum să mîncăm civilizată. Cea mai grea "operație" (deprindere) mi s-a părut folosirea furculiței (cu mîna stîngă) și a cuțitului (pentru tăierea bucăților de carne), aceasta deoarece la țară nu foloseam asemenea "unelte", lingura fiind "unealta universală" pentru mîncat. Mi-aduc aminte că am transpirat mult pînă să învăț să tai carnea cu mîna stîngă.

O altă ciudățenie: tacîmurile fiind "proprietatea personală" (probabil fiindcă internatul era sărac) trebuiau spălate, de fiecare și apoi puse într-un săculeț special confecționat. Operația spălării se făcea, pe rînd în chiuvetele din spatele internatului.

Momentul solemn, care m-a impresionat în mod deosebit în viața internatului, era "stingerea": la orele 21 în fața internatului ne adunam în careu toți "internii" pentru a intona, înainte de a intra în dormitoare "Cu noi este Dumnezeu!", al cărui ecou străbătea în liniștea nopții pînă departe pe Cetate.

În dormitoare avea loc un nou "ceremonial" (mai puțin solemn) toaleta de noapte și, în final, rugăciunea individuală.

La orele 21,30 trompetul suna stingerea, iar după ce ne-am modernizat, în locul trompetei a fost introdusă... soneria.

Deșteptarea "suna" la orele 6, fiind urmată de toaleta de dimineață și apoi de exercițiile de înviorare, pe terenul de sport al școlii.

Pînă la orele 8 cînd se intra la cursuri, mai erau "meditația" (studiul individual) de dimineață și de seară.

Prof. univ. dr. IONDRĂGAN

Periplul prin istoria muzicii ne-a adus în secolul XX, cu Suita pentru vioară, clarinet și pian de Darius Milhaud - prolific compozitor

francez, inițiator al Grupului celor șase. Aducînd varietate prin prezentarea unui alt gen, pe lîngă cele dinainte, în această suită au

fost reliefate pulsațiile interioare deosebit de caracteristice - cu o naturalețe ce dovedește perfectă unitate de concepție a grupului.

COLȚUL MELOMANULUI

OASPEȚI ELVEȚIENI

Miercuri, 23 martie, trei interpreți din Elveția: ELISABETH GANTER -clarinet, REGULA GANTER- vioară și RICHARD FRANK- pian, au susținut un interesant program de muzică de cameră.

Prin interpretarea Trio-ului de Carl Philipp Emanuel Bach-al doilea fiu al marelui Johann Sebastian-cembalist al lui Frederic cel Mare, a fost reînviată oimportantă perioadă a fîuririi sonatei, ale cărei principii le-a ordonat și echilibrat C. Ph. E. Bach.

Trio-uli- structurat în trei mișcări-violonista Regula Ganter i-a subliniat momentele de delicatețe-uneori extremă- Elisabeth Ganter a dat culoare, iar Richard Frank a fost parcă putătorul esenței tratatului de pianistică al autorului. Oricum, momentul a fost definitiv pentru ceea ce numim muzică de cameră, prin crearea unei atmosfere intime.

Cele două secvențe clarinetistice susținute de Elisabeth Ganter, cu acompaniamentul lui R. Frank, au reprezentat miezul manifestării. În Sonata pentru clarinet și pian de C. Gustavine, cum e firesc, a dominat instrumentul de suflat, iar cînd pianul venea în prim plan, clarinetul și-a demonstrat agilitatea prin figurații de o naturalețe cuceritoare, interpreta domonstrînd o extraordinară stăpînire a tehnicii instrumentului său.

Cu Marele Duo concertant op. 48 pentru clarinet și pian de Carl Maria von Weber-ne-am întors pe un teren mai cunoscut. Sensibilitatea, exploatarea unei bogate dinamici-impresionant fiind un crescendo din partea a doua, pe care nu-l putem uita- jocul coloristic, au mișcat publicul, restrîns la număr, deși manifestarea promitea a fi, și a fost deosebit de interesantă. Această slabă prezență creînd o imagine nefavorabilă nouă.

Contactul cu capodopere- ce reflectă viața interioară a omului, întrebările ce-l frămîntă, lupta cu răul, năzuințele sale spre mai bine-trezește admirația ascultătorului pentru capacitatea de creație, contact ce îndeamnă la cunoaștere și autocunoaștere, aduce după sine redresare sufletească, purificare.

Cu astfel de sentimente am ascultat în concertul din 24 martie, Preludiul și Moartea Isoldei de Richard Wagner- care considera opera "Tristan și Isolda" supremul său act creator- în interpretarea orchestrei Filarmonicii, sub bagheta lui DORIN FRANDEȘ.

REGULA GANTER (Elveția)-după ce dovedise cu o seară înainte certe calități de interpretă de muzică de cameră- a surprins prin exteriorizarea trăirilor intense ale Concertului pentru vioară și orchestră în sol minor de Max Bruch. Evidențierea bogatei și

ardentei melodici, îmbinată cu virtuozitatea tipic romantică, trăiri lirice și elanuri, toate conduse cu inteligență și stăpînire, au înscris în seria de concerte ale Filarmonicii încă o reușită.

Reluarea, după o foarte scurtă vreme, a Concertului nr. 2 pentru pian de Franz Liszt, cu protagoniști diferiți, RICHARD FRANK și același Dorin Frandeș-datorită unei situații neprevăzute-a dat auditorilor prilejul de a-și consolida cunoașterea acestei lucrări, sau celor mai versați, de a compara cele două versiuni. Această construcție sonoră, gîndită îndelung de Liszt- unul dintre marii pianiști ai veacului trecut- a avut parte de unitate solist- orchestră, dialogul

lor reliefînd bogata melodică, virtuozitatea subordonată expresiei, bogăția jocului timbral. Înlăntuirea logică a momentelor lirice cu cele dinamizatoare, a energiilor stăpînite sau explozive cu cele meditative și iarăși lirice (remarcabil și discursul violoncelului din partea mediană), sînt dovezi de unitate de gîndire.

Uvertura "Maeștrii cîntăreți din Nurnberg" de Richard Wagner a încheiat optimist, sărbătorește manifestarea, inspirînd elan și încredere prin reușita suprapunere prefinală a celor trei motive, sugerînd triumful iubirii și a artei eliberată de dogme.

HUGO HAUPTMANN

RA ARTERM ORGANIZEAZĂ LICITAȚIE PENTRU EXECUTAREA LUCRĂRILOR DE MODERNIZARE LA URMĂTOARELE REȚELE TERMICE:

1. PT 1 V: RT FORTUNA - BL. 5/3
2. PT 6V: RT PT - BL. Z7 SC.A
3. PT 2 Z5: RT BL. 601 - 609
4. PT 2/2: RT PT BL. X18
5. PT 2/2: RT str. Maramureș
6. PT 1Z 5: RT ZONA BL. 511

LICITAȚIA VA AVEA LOC ÎN DATA DE 12. 04. 1994 ORA 13,00 LA SEDIUL REGIEI DIN STR. UNIRII NR. 19 CAIETELE DE SARCINI SE POT CONSULTA ÎNCEPÎND CU DATA DE 4.04. 1994

Colectiv redacțional: ADRIAN IOANĂȘ (Director)
SORIN TROCAN (Redactor Șef), DELIA BRAD (Secretar de redacție)
BUJOR BUDA, HUGO HAUPTMANN, DAN PĂRVULESCU, ILEANA CUCURUZAN
ROMANA DĂNILĂ, NICOLAE EBERLEIN (Fotoreporteri)
Editor: S.C. ȘTIREA S.R.L. ARAD, Bd. Revoluției nr. 71, Tel./Fax 0966-20980
TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ: S.C. ȘTIREA S.R.L.
TIPAR: HELIX BANAT S.A.